

Bahtiyar Özmen

- şiirler -

Yayın Tarihi:

23.05.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Asla

Bir eksiklik hissediyor ruhumun sol yanı
Üşütmeyen hafif bir serinlik var dışarıda
Zemheriden beter donuyorum yokluğunda
Kalbin sensizliğin acılarının farkında mı

Derdim sen devası kongur gözlerinde
Bakışların olmuş ruhuma sürgün yeri
Gel kırma seni delice seven şu beni
İste tahtlar taşlar parçalansın önünde

Hangi ara tutuldum bilmem kara sevdana
Açılır umuduyla gönül kapısında beklediğim
En ufak ihtimallerine bile can verebileceğim
Gönül yolundan ayrılamam bir daim asla

Bahtiyar Özmen

Aşk

Derd-ü Taaşşukta bir gam nedir bu
Nasıl hal ki ebu'l beşere sığar bu
Bir vecd midir ki bu güçte sarar
Sonuçta etten olan kalp bu

Bilmem ardında ki ruh mudur
Hangi iş hangi çıkmaz yoldur
Esen bu fırtınaya neydi sebep
İki gözden kaçış yok mudur

Karanlığın son demidir
Bakışların söken şafak yelidir
Aydınlığı kalbime getiren
Bana ruhumu hatırlatan elçindir

Bahtiyar Özmen

Aşk Kervanı

Karşılıksız aşk kervanı bu tüccarı iflas etmiş
Sevilmeden sevenlerin yolu yolcusu tükenmiş
Kayıptır her bir gezgini bir çift gözün diyarında
Hepside gönüllüce kalbinin esareti altına girmiş

Meşakkati çoktur bu zorlu yolların
Seyyahlarının umudu hep yarın
Ne başı bilinmez ne sonu görünmez
Şahididir sayfalar düşen kuşlarının

Belli olmaz bu yolun sunacakları
Kimi bulur kimi kaybeder öbür yarısını
Yüreğindedir zehri bu yola düşenin
İşte böyledir aşkın yolu, yolcusu kervanı

Bahtiyar Özmen

Aşk Ne

Yüreğim nice dert nice gam içinde
Bunca yaramın ilacı sade senin gözlerinde
O kongur gözler ki ayzıtı kıskandırır
O gözler ki karşısında imparatorlar esir kalır

Ne idam ne müebbet hiç biri değil
Yokluğundur bana en büyük ceza
Zehir iç desende derim ne hoş cefa
Ben tutsak kaldım o ceylan bakışlarında

Haberdar mısın ruhundaki tenezzülden
Ateşten pervane midir gönül hanen
Döner etrafında semazence bu seven
Sen iste bekler bu yürek ellerini ebediyyen

Aşk ne aşık kim diye soruyorlar bazen
Cevaplıyorum bende seni düşünerek
Aşk diken tarlasındaki gülü bulmayı göze almak
Aşıksa diken elini kanatsada bırakmayan demek

Bahtiyar Özmen

Bakma

Yakınsın bana hem öyle yakın ki
Uzatsam kolumu dokunacak kadar
Daha fazlası ise uzaksın
Gönül sevenine ne kadar uzak olursa
İşte o kadar uzaksın ne yazık ki

Bakma eskisi gibi gözünün içine bakmıyorum
Yada yanında durmuyorum
Hatta herkese unuttuğumu söylüyorum
Fakat kalbimin tahtı yine seni bekler
Gelirsin diye başkasına kitli tutuyorum
Bilki görünüşte ne kadar uzaksam
Görünmeyende dahasıyla yakınım

Ellerini tutmak için geceyi bekliyorum
Çay demliyor
Yanık bir türkü açıyor
Sana şiirler yazıyorum
Düşlerimde senle mutlu oluyor
Hayallerde ellerini tutuyorum

Bahtiyar Özmen

Bilinmezlere karışayım

Kurtulamıyorum senden gömemiyorum kalbime
Bir türlü söz geçiremiyorum yüreğime
Gönlün başkasında gözlerin ona bakmakta
Kırılması ellerim hala sana şiirler yazmakta

Biliyorum imkansız görünür aşkın
Olmaz diyor ayrıca dilin
Yine de dayanır mı beşeri iraden duaya
Ya Rabbi nasip kıl bizi iki cihanda

Çıkartamıyorum akli bırak ruhumdan
Anlasana batıyor çıkamıyorum okyanusundan
Hala diyorum ya o istesin ölüme koşayım
Layık bana uğruna bilinmezlere karışayım

Bahtiyar Özmen

Biliyor musun

Biliyor musun sarhoşumdur ben
Hemde gün boyu zil zurna dolanırım
Yanlış anlama sebebi gözlerinden
Yoksa ömrümde alkol kullanmadım

Bütün gün gezinirim tabi keyifler çakır
Ama içkiden zerre hazzetmeden
Deme canım nasıl içmeden kafa oraya ulaşır
Bak aynaya nasılını öğrenmek istersen

Görüp görebileceğin en divane adamımdır
Bilirsin delidede yoktur mantık
Dersen bu sözler yalandır bu akıllıdır
Onu seni görünce bıraktım böyle dolanırım artık

Bahtiyar Özmen

Bir Gül

Sanki zakkumlar içinde yetişmiş bir gül
Ey ince ruhlu cemali güzel sesi bülbül
Kül oldum uğruna yanıp tutuşan ben
Şu biçare gönlüme tek çare sen

Nice rayihalar ne ki yanında iken
Gözlerin cennet manzaralarına ayna
Cihan güzelleri ne ki yanında
Yüreğimde adı nakış nakış işlenen sen

Bilmem hangi çiçeği sayayım sana
Lale gül sümbül veyahut papatya
Karunun hazineleri ne ki yoluna
Nice diyarların tahtları feda yoluna

Ömrüm boş bir kağıt sense müellif
Al kalemi yaz ömrümü satır satır
Ebediyen buyur geleceğime teşrif
Ruhum ruhuna sırılsıklam aşıktır

Bahtiyar Özmen

Çocuk Gibi

Ellerim boş kaldı sanki bir çocuk gibi
Masumca sevdim zaten hep seni
Fakat kapanmadı uçuşunla pencerem
Getirdiğin ayaz doldurdu yüreğimi

Hoş içeriside soğuktu ya bana
Ben karanlığımdan kaçıp sana sığındım
Gerçekleri bilsemde hayalinle ısındım
Sana geldim dikenin gönlümü kanatsada

Devriliyor gidişinle son ağacım
Halen sanki geldin gibi konuşuyorum
Seven bendim sen ise düşlerimdin
Oysa hiç gelmemiştin öbür yarım

İçimde kalmış son insanlığım
Elveda demeye varmıyor dilim
Gözlerinde saklı yaşanmamış anılarım
Ben seni en derinimde gizledim

Yazdıkça yazar samimiye şair
Yazılan anlamıyorsa kalem hüzne esir
Beden bir yere kadar dayanır acıya
Fakat ruhun ızdırabı o ebedidir

Bahtiyar Özmen

Ebedi Baharım

Söner mi sandın sana olan yangınım
Ellerinden tutmayı arzular iken bu yürek
Nice kışlar geçsede sen ebedi baharım
İncinmez sana bu gönül hep seni sevecek

Sensizliği en büyük boşluğu gözlerimin
Emir sayar her bir sözünü tüm benliğim
Vedalarında her daim sızlar bu yüreğim
İstemezsen uzaktan sevmeyide bilirim

Yeller eser delicesine seni her gördüğümde
Onsuz nasıl yapaçaksın der düşüncelerim
Ruhumun karanlığında yol gösteren kamerim
Unutamaz o bakışları bu gözler cihan üzerinde
Mutlu ol yeter ki ben zehirede şerbet derim

Bahtiyar Özmen

Elimde değil

Adını sakınırım esen yelden elimde değil
Zerre sevgine dahi can vereceęimi bil
Irakta olsa yüreęin sana her daim yakın yüreğim
Mısralarım sana değilse kurusun elim

Ğıldürmüyor geçen zaman unutturmuyor
Uşuyor gönlüm sensizliği gel bana sor
Laflar boş kalem efkarlı sensizlik fena
Nağmeler gibi çalar ismin ruhumda

Fırtınanda sökülsede kalbim yerinden
Yine bana ferahlık veren sesine gelirim
Yanıp kavrulurken hasretinden bu ten
Senden gelsinde ne olursa olsun gelen

Belki bir gün umuduyla yaşar yüreğim
Koşuyorum sana sende olsada ölümüm
Ben olmuşum kongur gözlerine esir
Sana olan aşkımın işte Rabbim şahididir

Bahtiyar Özmen

Esir

Donar yeşil bahçelerim sensizliğimde
Gözlerini görmeden üşür yüreğim
Gelişin baharım olsun misk i amberim
Sesin olsa bayramımın müjdesi efendim

Bir şehir yanar gözlerimde
Gönlümden çıkan kıvılcımlar ile
Geceme karışır ruhumun dumanları
Buhranımın çaresiyken ellerin nerede

Her vedan güz yokluğun kış
Sesinse cemre olur bana
Sen olmadan cihan ateş
Gelişin gül bahçesi olur bana

Sanma ki ettiğim bos kelimeler
Sözlerim kalbimden gelir
Cihani bir çift göze sığdırır
Bu yürek hop sana esir

Bahtiyar Özmen

Ey Baharım

Güz gelmiş yüreğime sonrası kış
Nerdesin gel artık ey bahârım
Yok mudur bana vuslatına varış
Gel de çekilsin kara bulutlarım

Hasretin yüreğimi yakan bir yangın
Gel söndür gönlümdeki tahtına oturup
Seninle geçsin her bugün ve yarın
Kaybolayım gözlerinde zamanı durdurup

Dizeler yetmez aşkını tarife
Vakit bitesiyse beklerim ben
Yollar yetmez senden gitmeye
Kırlar kalbimi her bir zerren

Bahtiyar Özmen

Gömsünler

Kaç şiire yağmur yağar yazılırken
Kaç kişi aşkı vecde ulaştırır
Kaç yürek bekler sevilmeden
Kaç insan üveyik yükünü taşır

Yâr sevmezmiş varsın olsun
Kalp arzular vuslatı bekler ölesiye
İsterse tüm güzeller kapıma dolsun
Gönlümde ekili tek gülsün ömür bitesiyeye

Ulu dağlar bakışların altında yıkılır
Kahverenginin efsunu saklıdır orda
Ruhumu esaretin altına alır
Gömsünler beni gözlerinin toprağına

Bahtiyar Özmen

Güzel Kahverengi

Kahverenginin güzelliğini bilmezsin sen
Bende gözlerini görünce öğrenmişim
Anlamazsın gecenin sadakatini sen
Her sen düşünce aklıma onla dertleştirdim

Bilmezsin esareti aşkı tatmadıysan
Hemde gönüllücesi en delicesi
Dayanamazdın ayazını yaşıyor olsan
İşte yüreğim bunun şahidi

Sen bilemezsin seni sevmeyi
Anlamazsın nasıl bir şey beklemek
Dikenin kanatsızda aşkın verdiği zevki
Göremezsin gönlümdeki yerini

Bahtiyar Özmen

Güzel Vuslat

Nasıl bende bu kadar büyüdün
Ben bende benden habersiz iken
Nasıl bana beni bu kadar hatırlattın
Ben benden çoktan geçmişken

Nerde aldın beni bu denli benden
Hangi zaman hangi mekan
Nasıl oldum bu derece benden
Neydi beni böyle yakan

Kâlu Belâdan sevdiğim misin
Yoksa görünmez mi sırtındaki kanat
Yada aşkın beden bulmuş hali misin
Sen bende nesin güzel Vuslat

Bahtiyar Özmen

İnan Ki

Çok canım yandı bugün
Şana anlatmak istedim
Ellerin saçlarımda dolaşırken
Ve gözyaşlarımı yalnız sen silerken
Teselli etmeni istedim
Vuslat ben seni çok özledim

Çok üşüdüm ben bugün
Sensizliğin ayazı üstüne esen rüzgarlarla
Belli belirsiz kopan fırtınalarla
Sen yoktun
Kim bilir belki başkasını teselli ediyordun
Aklımda böyle sert sorularla
Dondum sensizliğij çetin kışında

Özlem mi o yalnız bugün değil
Hakkın verdiği her gün
Her yarın her dün her bugün
Var olduğum her saat
Gelmediğin her dakika
Daha da özlüyorum
Ve inan ki
Bir insan bir insanı ne kadar sevebilirse
Seni o kadar seviyorum

Bahtiyar Özmen

İncirler Çiçek Açana Kadar

Donar yeşil bahçelerim sensizliğimde
Gözlerini görmeden üşür yüreğim
Gelişin baharım olsun misk-i amberim
Sesin olsa bayramımın müjdesi efendim

Bir şehir yanar gözlerimde
Gönlümden çıkan kıvılcımlar ile
Geceme karışır ruhumun dumanları
Buhranımın çaresiyken ellerin nerede

Her vedan güz yokluğun kış
Sesinse cemre olur bana
Sen olmadan cihan ateş
Gelişin gül bahçesi olur bana

Sanma ki ettiğim boş kelimeler
Sözlerim kalbimden gelir
İncirler çiçek açana kadar
Bu yürek hep sana esir

Bahtiyar Özmen

Kaderim

Saadetimin tek koşulu varlığın
Huzurum o iki gözde saklanmış
Sanki cennet bahçelerine pencere açmış
Keş olmuş sesine varlığım

Gözlerin olsun kaderim
Hüznüm kollarında sönsün
Gecemi aydınlatan mehtabım
Çorak topraklarda yetişen gülüm

Gözlerin en değerli esaretim
Ruhumun kederi sensizliđim
Karanlığımın gönlümde açan ışığı
Manzarası cemalindir gönül hanemin

Ey sevgili sözlerim sanadır
Bu gözler ki başkasına amadır
Yoluna nice tahtlar fedadır
Bir rican padişah fermandır

Yüreğime zindandır sensiz cihan
Sevdam esaretim olsun sen gardiyan
Razıdır gönül bunada sen ol yeter ki ne gam
Bakışların bana yeter kıymetli sevdam

Bahtiyar Özmen

Nasıl

Nasıl darılayım sana
Bilmiyorum ki nasıl olur
Sana darılmak kızmak
Seni sevmemek
Ben bilmiyorum bunları
Öğrenemedim işte
Ne bunları ne unutmayı

Sahi nasıl olurdu seni unutmak
Ama gerçekten hatırlamazcasına
Acaba nasıl geçerdi günüm
Her gül görüşümde ne gelirdi aklıma
Radyoda hoş bir şarkı neyi çağırıyordu
Sence ne düşünürdüm
Bak işte gördün mü yaptığımı
Sensiz napardım onu dahi sana soruyorum

Bilmez miyim tek laf etmezsin
Hatta suskunluğun öldürmek için belki
Öyle bakışların çünkü
Sanki sen siperde bekleyen er
Ben taarruza geçen düşmanın

Ben Vardıkça sen gidiyorsun
Vuslata koşuyorum yine ben
Yalınayak dikenler içinden geçerek
Yırtılan tenim değil kalbim
Olsun diyor ruhum sabrederek
Bekle diyor belki gelecek
Ben o belkiyi bile seviyorum
Bir gün diyorum
Anlar elbet bir gün
Her anlattığımda kendini
Hatta kim bilir
Görür bakarsın yazdıklarımda
Ayna misali kendini

Mümkün mü bu sence
Hani olur ya
Sana seni
Gönlümün merceğinden göstermek
Sorma Saudate neden diye
Kim bilir belki
Belki beni severdin sende

Bilsen sana olan aşkı
Görsen içimdeki hisleri
Sen dolu anıların kıymetini
Ve senle taçlandırdığım hayalleri
Severdin işte
Açardın kalbini bana
Kırmızı bir gül gibi

Biliyor musun
Hayal kuruyorum Vuslat diyorum
Seni bende böyle anlatıyorum
Bazense gerçekler çarpıyor suratıma
O zamanda Şaudate diyorum
Aslında ne demeli bilmiyorum
Aşk ne kadar kaleme dökülebilir ki
Ne kadarı mümkün
Fakat her duamda Allahımdan
Vuslatı niyaz ediyorum

Bahtiyar Özmen

Ölüm Ol Gel

Görmesem bir gün özlüyorum
Sanki asırlar geçmiş gibi
Andıkça yürek daha da seviyorum
Efsunladı gözlerin bu kalbi

Ah o gözler ki kaç cihan saklar
Çocukluğumu hayallerimi görürüm
Kırpıkların hedefe bakan oklar
Vurulmak için atlar önüne gönlüm

İster su ol ister ateş istersen fırtına
Gemi olur sana gelirim
Yanarım sende olup çıra
Dönüşür ufak bir rüzgar içini bilirim

Ölüm ol gel sarılayım sana
Çöl ol gel kaybolayım sende
Nasip olur musun ey Vuslat bana
Saray kurar mıyım gönül bahçende

Bahtiyar Özmen

Renk Şiiri

Renklerin her birinin vardı bir anlamı
Şiirler ki kavuşamayan aşıkların sığınağı
Yeşilin ruhunda yatan arzuydu beyaz
Hayallerinde kırlarda gezip dolaştığı

Karanlıktaki kamerim kongur gözlerin
Sense güneşim mehtabımı dahi aydınlatan
Gül kırmızısı sesinin gönlümdeki rengi
Sen ki yeryüzünün en nadide çiçeği

Bahtiyar Özmen

Sana Rağmen

Sarılmışım bir hayale bir umut
Ellerini tutacağım günü bekliyorum
Nasıl diyeyim kalbime, gözlerini unut
İşte onu hiç ama hiç bilmiyorum

Sözlere, düşlere gizliyorum ismini
En derinimde aşkını yaşıyorum
Vuslat, kanatsada gülünün dikenini
İnan ki onu bile seviyorum

Yorulmadan bir başıma yürüyorum
Oyulanmadan, başka çiçeklere bakmadan
Rayiha kokan ruhunu arıyorum
Uğrak, Mola yok bana seni bulmadan
Misk-i Amberim seni sana rağmen seviyorum

Bahtiyar Özmen

Saudateye

Hercümerç olmuşum gözlerini görünce
Aradığı çocukluğunu bulmuş sanki ruhum
Tam kalbime yağıyor ismin ince ince
Silemiyor aksine yüreğime kazıyorum

Cihan tahtını verseler etmez sen
Ektiğim gülsün gönül bahçeme
Kim bilir bir sürpriz yapıp gelsen
Üşürken bir anda çare olursun gönlüme

Bilir misin içimi okur mu kongur gözlerin
Rahat eder misin bendeki yerinde
Aşkını kabul eder misin seni sevenin
Saudate mısralarım hayat bulur mu sende

Bahtiyar Özmen

Sen

Bir tablo düşün ne istesen var fakat soğuk
Her şey içinde fakat tek eksiği mutluluk
İşte bu gördüğün bana gösterdiğin manzara
Her şey sende iken sen yoksun yanımda

Her gittiğim yere taşırım seni sol yanımda
Seni silmeye çalışmak sade boş bir çaba
Bir fotoğrafın bile beni daldırır derinlere
Sevmesen de severim seni delicesine

Yutsun denizlerinin dalgaları bedenimi
Fırtınan kaybetsin hatırlanmazca, ismimi
Ben yine sevinirim bir parçan oldum diye
Yeter ki iste seve seve giderim ölüme

Toprak ana gözlerinden alır rengini
Ay senden alır ışığını ve zerafetini
Nice filizler umutlar yetişir o bakışlarda
Karanlığıma ışıksın hayatın puslu yolunda

Bahtiyar Özmen

Sen Dolu

Yitiyor soluğum gönlünde olmadığım her dakika
Soluyor yeşil bahçelerim aşkının karanlığında
Sana çıkıyor sende sonlanıyor nefes aldığım her yol
Seni düşünmediğim gün konmuşumdur mezara

Sende saklıdır siyahın gizli asaleti
Ruhunda yatar beyazın inceliđi zerafeti
Allahın evrende yarattığı dengenin kanıtısın
Yaşam kongur gözlerinden alır rengini

Her karşılaşmada bakışlarını arar yüreğim
Yıkar mutluluđumu sensizlik selim
Belki ben bir an düşmesemde aklına
Sen dolu en mutlu hayallerim

Bahtiyar Özmen

Sen Olmasanda

Yine ayak uydurmuş yüreğime saatler
Hava kararmış ay geceye sığınanları dinler
Yüreğim sabahına olan kavuşmayı bekler
Yarasına çare bir çift kongur gözü ister

Kalem titriyor vuslat her adını yazışımda
Ararım gönlünün kapılarını her diyarda
Yetiyor dayanmama sade umudunda
Sönmez ışığın bende bitmez bu sevda

Aklıma geldi satırlar yazamadım sustum
Bak yine dizeler arasında kayboldum
Kağıda bakarken yine hayaller kurdum
Ben sende sen olmasanda hayat buldum

Bahtiyar Özmen

Sırrım

Örttüm gençliğimden vazgeçerek kalbimdeki adını
Üstüne zifiri bir perde çekerek
Ümidim lahidime benden önce kapandı
Nedeninini, resmini ruhuna hapsederek

Dinlenmeyi arzuluyor artık zihnim
Zaman ilaç olur mu sen yarasına
Lisanınla taşlama karşılıksız sevgim
Üşüyor ellerim, bedenim ve ruhum yoluna

Ricamdır rahat etsin incimesin kalbin
Esmesin incitecek hüzün rüzgarları yüzünde
Mâtemi laftan öte gönlünde hissetmeyesin
İşte sırrım direnemedim sana sende

Bahtiyar Özmen

Vuslat

Elimde olsaydı sarardım zamanı geriye
Hiç gelmediğin bana olurda dönersin diye
Ayrılıyor yollarımız bak bu gün belki
İsmin kalacak yüreğimin bir köşesinde

Hasretin yağar her saniye ruhuma
Can oldun bilmeden çorak topraklarıma
Ne yapsın doktor çaresi yoktur
Senden başka gönül yarama

Unutmuşken kendim için hayal kurmayı
Sen hatırlattın bana bir yürek taşıdığımı
Ne zaman yorulsam gözlerinde dinlendim
Düşlerde gecelerce seninle dertleştim

Ben sana en çok yüreğimle geldim
Fakat varlığını ruhumla sevdim
Çünkü değil mi kalpte mezara gidecek
Ancak ruhum benle ebediyete gelecek

Karanlığımı aydınlatan dolunaysın
Boşver adın kalbimde saklı kalsın
En derin arzumu hatırlasınlar seni
Dostlar seni Vuslat olarak ansın

Bahtiyar Özmen

Vuslatım

Yine aklımdasın bütün zerafetinle
Gecenin tam da bu bilinmez saatinde
Ne yapayım ismini kazıdın gönlüme
Hoşgelmiş ola senden gelse ölümde

Aşkından içilir sunduğun zehirde olsa
Bu seven gönlüne giden bir yol bulsa
Aşar diyarları da gelir kapına dayanır
Uğrunda nice meşakatlere dayanır

Gönlün çaresi sende ise gayrı zamanıdır
Afkında yüreğimin bulutların dolaşır
Gözlerimiz buluşur belki mütenazır
Senle olan vuslatım ömrümün baharıdır

Bahtiyar Özmen

Yüce Fatih'e

Asırlar öteden yol gösteren başbuğ
Emir ver yeniden titresin cihan
Çerilerin emir bekler on beşinci asırdan
Yankılansın buyruğunla tüm vatan

Mamma li Turchi diye yine bağırırsınlar
Kızıllemamızda var daha nice Romalar
Kutsal ülküdür bize sancağının yolu
Desinler bu gelen Ulu Fatih'in ordusu

Bahtiyar Özmen